

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/361/2014
Identifikačné číslo spisu:	2113203815
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2113203815.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti odporkyni Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18 C 95/2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2014 sp. zn. 11 Co 114/2014 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporkyni nepriznáva právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava rozsudkom zo 16. januára 2014 č. k. 18 C 95/2013 - 35 zamietol návrh navrhovateľky. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Konštatoval, že nebola preukázaná majetková škoda, ale navrhovateľka nepreukázala žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie nemajetkovej ujmy.

Krajský súd v Trnave uznesením z 29. apríla 2014 sp. zn. 11 Co 114/2014 odmietol odvolanie navrhovateľky podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. z dôvodu, že odvolanie navrhovateľka bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). To z dôvodu, že odvolanie nepodávala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale podala ho prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty, a.s. Tejto spoločnosti odovzdala odvolanie dňa 20. februára

2014, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Preto neexistoval dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 242a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľky je neprípustné.

V predjednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním navrhovateľky je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z nich vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania navrhovateľky smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. navrhovateľka nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania navrhovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania treba, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej ustanovením § 204 ods. 1 O. s. p. Ide pritom o lehotu procesnú, čo znamená, že v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. stačí, ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zástupcovi navrhovateľky doručené dňa 5. februára 2014 (č. l. 41). Posledným dňom 15 dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň 20. február 2014, ktorý deň bol štvrtok.

Z podacej pečiatky Okresného súdu Trnava (č. l. 42) vyplýva, že odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané na tomto súde osobne dňa 21. februára 2014, z ktorej skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o jeho oneskorenom podaní. Navrhovateľka predložila výtlačok internetovej stránky (č. l. 55) o odovzdaní zásielky na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. (aktuálny stav zásielky č. 1551034238) v hodnote 100,- Eur, o hmotnosti 0,40 kg, popis POH-ODV rozsudok-141220-15x, balík 0004686888. O tejto skutočnosti odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (navrhovateľka ho pripojila až k dovolaniu). Z listiny vyplýva, že navrhovateľka odvolanie mala odovzdať na jeho doručenie Okresnému súdu Trnava tejto spoločnosti dňa 20. februára 2014 o 17.49 hod., t. j. posledný deň 15 dňovej odvolacej lehoty.

Spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r. o. je spoločnosť, ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie poštových služieb. Z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom navrhovateľkou nie je zrejmé, či obsahom zásielky bolo aj jej odvolanie podané v preskúmvanej veci. Dovolací súd vytvoril navrhovateľke procesnú možnosť, doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Listom z 8. augusta 2014 vyzval navrhovateľku, aby v lehote 10 dní zaslala najvyššiemu súdu doklad potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie navrhovateľky odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. Táto písomná výzva najvyššieho súdu bola právnomu zástupcovi navrhovateľky doručená 22. augusta 2014, navrhovateľka ale na výzvu nereagovala.

Údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania navrhovateľky oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a navrhovateľka nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru. Dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré navrhovateľka relevantným spôsobom nespochybnila a v nadväznosti na to dospel k záveru, že v danom prípade nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

V dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 O.s.p., najvyšší súd preto odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala. (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.